

IV 61
Rapport
Saml. 1879

En sorglig Wisa

om en landsförrädades död.

Skrifven och i tryck bekostadt af: Johan Grönblom
från Eastmola.

Pris 15 penni.

Kristinestad,
tryckt å Konfalls-Kirjapaino, 1879.

Sjunges med egen melodi.

1 w.

Folket minnes tiden än,
Då Fransk-Tyska kriget bröt igen;
På nittonhundra talet var
Frankrikes makt så godt som klar.

2 w.

Blodet rann i strömmarna,
Utan bullra i molnena;
Lit staden Sodoms neberlag:
Det var nu efter Guds behag.

3 w.

Franska folkets herrskare,
Deras egen kessare,
Fick lida för sitt twiste-ord,
Som börjades wid kungligt bord.

4 w.

Men nu har kriget slutat re'n,
Som börjades för sju år se'n,
Då Franska folkets tapperhet
Af Tysken slogs till dysterhet.

5 w.

På flere fällbes domen då,
Felsria de ock vara må;
För eget lands förräderi,
Blef mången dömd just deruti.

6 w.

Då lemnades för folket fram,
En man, som hade på sig skam; —
Och för sitt brott han skjöts ihjäl;
Frid ware öfwer syndarns själ.

7 w.

En stad det fins i Frankrike,
Som heter i sig Marseille;
Det var der twisten började,
Som i Paris först slutade.

8 w.

Der dömdes nu förråbaren
Att mista lifwet, syndaren;
November månaden då war
För honom ingalunda rar.

9 w.

Då han nu satt i fängelsjet
Begärde han få andlig prest;
Hans önskan fylldes genast ock;
Han mottog sorgsamt trösten dock.

10 w.

På nämnde dag just klockan sju,
Beträdde fången stället nu;
Bland krigarenes täta hop,
Han sucka fick sitt sista rop.

11 w.

Han tasta hatten ifrån sig,
Och gjorde sig från rocken fri,

Sitt bröst han blottade se'n bart,
Och allt war nu till döden klart.

12 w.

Han wille ej för ögonen
Alls låta binda duken se'n,
Ej heller uti stolpens frof
Han wille lemna händer's bruk.

13 w.

Som tallen står på rötterna,
Han stöder sig på fötterna;
Med ögonen han tittade
Hur' bössorna nu riktade.

14 w.

Han ropade se'n: "Skjut nu på,
Men republiken leswa må!"
Hans sista ord det alltså war,
Som hade han på läppar qwar.

15 w.

Hans hustru sorgsamt wäntade
På kroppens återfäende,
Ty liket henne lofwades,
Som sedan ståtligt förbades.

16 w.

Se fosterlandets söner här,
Hwartåt förväderiet bär;
Jag warnar alla på en gång,
Det slutar nu min sorge-sång.

Behänders
1. 2. 2